

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **J. I.**, bytom K., *zastúpeného advokátkou JUDr. H. K., Advokátska kancelária K.*, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, Kuzmányho č. 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-11/2011 zo 17. marca 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/34/2011-47 zo 14. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/34/2011-47 zo dňa 14. decembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi zo 6. decembra 2010 č. p.: ORP-DI-P-432/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach zo 17. marca 2011 č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-11/2011 bol J. I. uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že 31. júla 2010 o 21.10 hod. v Spišskom Podhradí po ulici Mariánske námestie viedol osobné motorové vozidlo typu Škoda Octavia ev. č. S., kde bol po zastavení vozidla kontrolovaný policajnou hliadkou; keďže nemal pri sebe vodičský preukaz, doklad totožnosti, ako aj osvedčenie o evidencii vozidla, bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Spišské Podhradie, kde bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, čomu sa menovaný odmietol podrobiť. Následne bol členom policajnej hliadky poučený o práve požiadať o odber krvi, po poučení sa na odber krvi nežiadal. Ďalšia jazda mu bola zakázaná.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 700,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16,- Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby J. I. (ďalej aj žalobca) preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a napadnutým rozsudkom po vypočutí žalobcu i zástupcu žalovaného na pojednávaní 14. decembra 2011 žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou

úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožnil. Rozhodnutia zodpovedali zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplynulo aj z dôvodov napadnutého rozhodnutia. Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že z administratívneho spisu okrem výpovede žalobcu a jeho priateľov nevyplýva žiadna iná skutočnosť, ktorá by spochybňovala pravdivosť výpovedí členov policajnej hliadky.

Ďalej podrobne popísal postup pri hodnotení dôkazov, ktoré dôkazy vzali správne orgány za podklad svojho rozhodnutia, ktorým dôkazom neuverili a z akých dôvodov a stotožniac sa s ich hodnotiacim postupom uzavrel, že žalovaný i správny orgán prvého stupňa pri vydaní svojich rozhodnutí vychádzali z dôkazov špecifikovaných v jednotlivých rozhodnutiach, vierohodnosť týchto dôkazov žalobca okrem svojho tvrdenia a tvrdenia ním označených svedkov, ktorých výpovede je možné považovať za účelové aj z toho dôvodu, že ide o jeho priateľov, nespochybnil. Z uvedeného vyplynulo, že žalovaný vyhodnotil skutkový stav na základe dôkazov, ktoré boli vykonané v priebehu správneho konania a ktoré považoval pre svoje rozhodnutie za postačujúce. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, že žalobca spáchal priestupok, ktorý mu bol kladený za vinu.

Podľa názoru krajského súdu citovanej platnej právnej úprave zodpovedá aj žalobcovi uložená sankcia, o ktorej uložení rozhodoval správny orgán podľa správnej úvahy, ktorá nevybočila z medzí a rámca stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 O. s. p.) a bola aj náležitým spôsobom odôvodnená. Táto je v súlade s pravidlami logického myslenia a podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil v podstate tým, že poukázal na podľa neho nesprávne a nezákonné hodnotenie dôkazov a preto podľa neho na nezákonnosť rozhodnutia, ale aj na neprimeranosť sankcie, keď žalovaný správny orgán nepostupoval správne a neprihliadol na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, a na osobu páchatel'a. Neprihliadal na fakt, že žalobca je invalidný dôchodca, bol viackrát

operovaný na chrbticu, má narušenú mobilitu a osobné motorové vozidlo používa denne na návštevy lekárov a rehabilitácie. Je odkázaný na osobnú individuálnu prepravu. Výkonom rozhodnutia došlo k úplnému obmedzeniu jeho mobility.

Žalovaný navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť, pretože považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za zákonné a správne a priestupok za dostatočne preukázaný. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 14. decembra 2011, na ktorom sa zúčastnil žalobca i právny zástupca žalobcu a mal možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 10. októbra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť

práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo 17. marca 2011 Č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-11/2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi zo 6. decembra 2010 č. p.: ORP-DI-P-432/2010, ktorým bol J. I. uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že 31. júla 2010 o 21.10 hod. v Spišskom Podhradí po ulici Mariánske námestie viedol osobné motorové vozidlo typu Škoda Octavia ev. č. S., kde bol po zastavení vozidla kontrolovaný policajnou hliadkou. Keďže nemal pri sebe vodičský preukaz, doklad totožnosti, ako aj osvedčenie o evidencii vozidla, bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Spišské Podhradie, kde bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, čomu sa menovaný odmietol podrobiť. Následne bol členom policajnej hliadky poučený o práve požiadať o odber krvi, po poučení sa na odber krvi nežiadal. Ďalšia jazda mu bola zakázaná.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 700,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16,- Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a), a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

- a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,
- k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, **práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou**

premávku, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 ZCP, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa odseku 2 písm. c/ toto ustanovenia účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného predpisu vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 137 ods. 2 písm. b/ ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 60 ods. 1 ZP orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené

a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb; vysvetlenie od maloletého alebo mladistvého možno vyžadovať len za prítomnosti jeho zákonného zástupcu alebo fyzickej osoby, ktorá sa osobne stará o maloletého alebo mladistvého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 8b) alebo zástupcu zariadenia, v ktorom je maloletý alebo mladistvý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, 8c) alebo zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately,

b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí,

c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov,

d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu,

e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

Podľa § 60 ods. 2 ZP o úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 60 ods. 4 ZP správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie, b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide, c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia – k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány – Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát – aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Košiciach vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Správne orgány a pred nimi zakročujúca hliadka konali v súlade so zákonom presvedčivo a jednoznačne. Po spozorovaní opitého vodiča, ktorý na nich hanlivo vykrikoval, okamžite zakročili a kontrolovali vodiča vozidla najmä na zistenie, či pred jazdou alebo aj počas nej nepožil alkohol. Zárok viedli s ohľadom na stupeň ovplyvnenia žalobcu alkoholom.

Krajský súd v Košiciach pri preskúmaní napadnutých rozhodnutí správne a v súlade so zákonom poukázal na postup pri hodnotení dôkazov, najmä z akých dôvodov uveril výpovediam príslušníkov Policajného zboru a naopak neuveril žalobcovi a jeho priateľom. Krajský súd v Košiciach pritom žiadnym spôsobom nekonštatoval, že by výpovediam policajtov veril viac len z dôvodu, že sú policajti a sú viazaní služobnou prisahou, ale prísne logicky odôvodnil rozpory vo výpovediach priateľov žalobcu, najmä to, že sa ho najprv mal zastať svedok G., že riadil vozidlo on a neskôr malo vyjsť podľa výpovede žalobcu najavo, že vozidlo riadil svedok P., avšak ten, na rozdiel od svedka G., nevyvinul žiadnu aktivitu ihneď po tom, čo bol J. I. predvedený na Obvodné oddelenie v Spišskom Podhradí 31. júla 2010, aby policajtom dokázal, že vozidlo riadil on. Z týchto dôvodov správne krajský súd i správne orgány vyhodnotili výpovede priateľov žalobcu o tom, že vozidlo riadil svedok P., ako účelové a nevierohodné.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa tohto ustanovenia sa odvolací súd teda obmedzuje len na konštatovanie zákonnosti a správnosti zistení krajského súdu a dodáva, že žalobca mal prihliadať na svoje zdravotné problémy predtým, než spáchal predmetný skutok. Sankcia, ktorá mu bola uložená, je aj so zreteľom na ním uvádzané znaky - závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, i osobu páchatel'a – primeraný najmä so zreteľom na počet osôb usmrtených ročne na cestách Slovenskej republiky, pričom primárnou príčinou usmrtenia následkom dopravnej nehody je práve alkohol. Žalobca má právo využívať akékoľvek prepravné služby i požiadať ako invalidný dôchodca o príspevok na prepravu, nesmie však najbližšie obdobie riadiť motorové vozidlá, pretože nepreukázal spôsobilosť zdržať sa požitia alkoholu predtým, než začne vykonávať činnosť a v čase, keď vykonáva činnosť, pri ktorej ovplyvnenie alkoholickými nápojmi môže spôsobiť ohrozenie života, zdravia alebo majetku iných osôb vrátane jeho samotného.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech vo veci a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. októbra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková